

Spółecznej oraz Centralną Radę Związków Zawodowych i Związek Samopomocy Chłopskiej.

4. Członkowie Dyrekcji nie mogą wchodzić w skład Rady Naukowo-Spółecznej.

§ 9. Do zakresu działania Rady Naukowo-Spółecznej należą:

- 1) ustalanie wytycznych i kierunków prac Instytutu;
- 2) uchwalanie preliminarza budżetowego i programu prac Instytutu;
- 3) wydawanie opinii na wniosek Dyrekcji Instytutu;
- 4) nadzór nad działalnością Dyrekcji;
- 5) opiniowanie sprawozdań z działalności i zamknięć rachunkowych Instytutu.

§ 10. 1. Posiedzenia Rady Naukowo-Spółecznej zwołuje Przewodniczący z własnej inicjatywy lub na żądanie: Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,

Ministra Zdrowia,
Ministra Pracy i Opieki Spółecznej,
Centralnej Rady Związków Zawodowych lub Związku Samopomocy Chłopskiej.

2. Ponadto Przewodniczący Rady Naukowo-Spółecznej zwołuje posiedzenie Rady na wniosek Dyrektora Naczelnego lub na żądanie 1/4 członków Rady.

§ 11. 1. Rada Naukowo-Spółeczna powinna odbywać swe posiedzenia co najmniej 2 razy w ciągu roku budżetowego.

2. Do ważności uchwał Rady konieczna jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy i co najmniej połowy ogólnej liczby członków.

3. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości rozstrzyga głos przewodniczącego.

4. Członkowie Dyrekcji biorą udział w posiedzeniach Rady bez prawa głosowania.

§ 12. Udział w Radzie Naukowo-Spółecznej nie stoi na przeszkodzie w wykonywaniu prac specjalnych lub wyrażaniu opinii indywidualnych na podstawie umowy zawartej z Instytutem.

§ 13. Członkowie Rady Naukowo-Spółecznej otrzymują za udział w posiedzeniach wynagrodzenie według stawek ustalonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 14. Dyrekcja kieruje całokształtem prac Instytutu i reprezentuje go na zewnątrz.

§ 15. 1. W skład Dyrekcji wchodzi: Dyrektor Naczelny, reprezentujący Dyrekcję samodzielnie oraz podlegli mu dwaj Dyrektorzy Naukowi i Dyrektor Administracyjno-Finansowy.

2. Naczelnego Dyrektora i na jego wniosek pozostałych członków Dyrekcji powołuje i odwołuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 16. 1. Dyrektor Naczelny wyznacza jednego z podległych mu Dyrektorów na swego zastępcę.

2. Dyrektorzy Naukowi pełnią funkcje powierzone im przez Dyrektora Naczelnego.

3. Dyrektor Administracyjno-Finansowy kieruje sprawami finansowymi i administracyjnymi Instytutu.

§ 17. 1. Zobowiązania finansowe Instytutu, polecenia wypłat, weksle i czek i oraz potwierdzenia odbioru wpływów majątkowych podpisuje dwóch członków Dyrekcji, w tym jednym z nich powinien być Dyrektor Administracyjno-Finansowy.

2. Uprawnienia określone w ust. 1 mogą być przelewane na wyznaczonych przez Dyrekcję pracowników Instytutu.

ROZDZIAŁ III.

Organizacja Instytutu

§ 18. Dyrektor Naczelny może tworzyć zakłady, wzorownie i warsztaty, niezbędne do prowadzenia prac naukowo-badawczych.

ROZDZIAŁ IV.

Zasady Gospodarki Finansowej.

§ 19. 1. Instytut ma zarząd i użytkowanie majątku nieruchomego oddanego mu protokółarnie przez Skarb Państwa.

2. Instytut może nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swoim użytkowaniu.

3. Instytut może we własnym imieniu nabywać i zbywać majątek ruchomy oraz zaciągać inne zobowiązania.

4. Za zobowiązania, zaciągnięte przez Instytut, niezależnie od odpowiedzialności Instytutu odpowiada według zasad ustalonych obowiązującymi przepisami Skarb Państwa, do wysokości wartości majątku nieruchomego, zarządzanego i użytkowanego przez Instytut.

§ 20. Majątek nieruchomy Skarbu Państwa, znajdujący się w zarządzie i użytkowaniu Instytutu wykazuje się w aktach Instytutu tak jak gdyby stanowił jego własność.

§ 21. 1. Budżet Instytutu zatwierdza Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

2. Budżet Instytutu jest częścią budżetu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3. Wpływy Instytutu składają się z:

- a) dochodów z posiadanego majątku oraz ze sprzedaży własnych wydawnictw.
- b) dopłat ze Skarbu Państwa,
- c) wpływów z umów o dzieło,
- d) dochodów z innych źródeł.

§ 22. Okresem budżetowym Instytutu jest okres budżetowy, przyjęty w administracji państwowej.

§ 23. Za każdy miniony okres budżetowy Instytut sporządza sprawozdanie oraz zamknięcie rachunkowe, które po zaopiniowaniu przez Radę Naukowo-Spółeczną powinno być przedłożone Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do zatwierdzenia w terminach przez niego ustalonych.

§ 24. Instytut prowadzi rachunkowość i sporządza preliminarze budżetowe według zasad ustalonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

830.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 22 maja 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem „Fortuna” Zakłady Przemysłowo-Handlowe, S-ka z o. o. w Lęborku.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437) i art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 15 maja 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem „Fortuna” Zakłady Przemysłowo-Handlowe, S-ka z o. o. z siedzibą w Lęborku, ul. Bolesława Krzywoustego 15, stanowiącym własność Spółki z o. o. pod firmą „Fortuna”.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Centrali Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich, Spółdzielnia z odp. udziałami w Warszawie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich

831.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 6 maja 1950 r.

w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Papexport” Centrala Eksportowo-Importowa — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Finansów i Ministrem Handlu Wewnętrzne, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego pod nazwą: „Papexport” Centrala Eksportowo-Importowa — przedsiębiorstwo